

І чим більше творчого потенціалу студентів буде задіяно для розробки та виконання подібних завдань, тим більший обсяг матеріалу буде сприйнято, «пропущено через себе» – тим вищий рівень комунікативної компетенції буде досягнуто.

Така форма діяльності, як складання творів, дозволяє студентам повною мірою використати свої творчі можливості, продемонструвати власний підхід до певної теми і, звичайно, задіяти під час підготування твору значний обсяг лексичних та граматичних знань і розширити ці знання.

Від викладача, який є координатором творчої діяльності студентів, залежить вірний вибір тематики та розробка чіткої структури проведення дискусійних заходів. Дискусійна форма навчання повинна представляти собою цілеспрямований та впорядкований обмін аргументованими думками та обмежуватися однією темою. Що до творчої активності студентів під час проведення дискусій, то вона залежить саме від правильної організації процесу та вибору теми, що викликає їх зацікавлення. Висока ефективність засвоєння лексичного матеріалу теми зумовлена тим, що під час участі у дискусії підвищується рівень мовленнєво-розумової діяльності студентів, котрі зазвичай охоче користуються нагодою висловити свою думку, посперечатися с опонентом та порівняти різні погляди на питання [1, с. 25].

Список використаних джерел

1. Захарчук І. Формування творчої особистості студента / Англійська мова та література. – 2007. – №24 (178). – С. 23 – 27.
2. Підручна З. Використання рольової гри при навчанні студентів іншомовного спілкування / Наук. Зап. Терноп. нац. пед. ун-ту ім. В. Гнатюка. Сер.: Педагогіка. – 2007. – №5. – С. 84 – 88.

Микитюк Світлана Степанівна,
Національний юридичний університет
ім. Ярослава Мудрого, кандидат
філологічних наук, доцент

ІНТЕРНЕТ-ЗАСОБИ СИНХРОННОЇ ТА АСИНХРОННОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Комунікативність, автентичність спілкування, вивчення мови в культурному контексті, автономність та інтерактивність навчання є

пріоритетами викладання іноземних мов на сучасному етапі. У цьому зв'язку особливої актуальності набуває використання Інтернет-технологій, дидактичні можливості яких можна ефективно використовувати для вирішення різних навчальних завдань: формувати навички та вміння читання, аудіювання та письма на базі автентичних матеріалів всесвітньої мережі; удосконалювати навички говоріння у комунікативній практиці з носіями мови; поповнювати словниковий запас; знайомити з культурними особливостями, що включають мовний етикет, особливості вербального і невербального поведінки носіїв мови в умовах реального спілкування; формувати мотивацію до іншомовної діяльності на основі актуальних матеріалів.

Мовна та культурна різноманітність, легкий доступ до необмежених інформаційних ресурсів та великої кількості аутентичних матеріалів, що характеризуються багатожанровістю, мультимедійністю, гіпертекстовою структурою, можливість створення особистої зони користувача, можливість організації синхронного та асинхронного спілкування, можливість автоматизації процесів інформаційно-методичного забезпечення та організації управління навчальною діяльністю та її контролю – це лише частина переваг впровадження Інтернет-технологій у процес викладання іноземних мов.

Сучасна всесвітня мережа Інтернет є досить складною системою, що складається з безлічі сервісів, які умовно можна поділити на:

1). *інформаційні* (пошукові системи, тематичні сайти, електронні словники, підручники, енциклопедії, періодика, відео, аудіо, фото і т.д.);

2). *комунікативні* (засоби миттєвої передачі повідомлень (Yahoo Messenger, Skype, ICQ), чати; текстові та аудіофоруми (Vaestro, Chinswing); електронна пошта, аудіопочта (Gaimail, Audacity, HandyBits); блоги (Blogger, Edublogs), аудіоблоги / подкасти (Podomatic, Odeo), Вікі (Wikispaces, PBwiki); віртуальні офіси / класи (Alado, Elluminate, TappedIn) з функціями текстового чату, аудіо- та відеозв'язку і сервісом *Whiteboard*, що дозволяють проводити віртуальні уроки та інтерактивні конференції).

Серед засобів інтерактивної комунікації у мережі Інтернет виділяють синхронні та асинхронні. Інтернет-засоби синхронної комунікації дозволяють спілкуватися в режимі реального часу:

1) *чати* (ICQ, Skype, Yahoo Messenger). Дафна Гонзалес виділяє 5 видів педагогічного чату:

- чат на вільну тему (free topic chat): основним завдання є практика говоріння, аудіювання та письма;
- чат, спрямований на вирішення певної навчальної задачі (collaborative task-oriented chat);
- чат-семинар або чат-презентація (academic seminar or presentation chat);
- чат, спрямований на відпрацювання якогось певного матеріалу або дії (practice chat);
- оцінний чат (evaluation chat), спрямований на контроль і оцінку ступеня засвоєння того чи іншого матеріалу [5, с. 63];

2) віртуальні класи з функцією Whiteboard: Alado, Elluminate.

Синхронна комунікація має особливий потенціал для розвитку комунікативних навичок, мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетенції, оскільки створює невимушений аутентичний соціокультурний та соціокогнітивний контекст для спілкування з носіями мови (в індивідуальному, парному, малогруповому або макрогруповому режимах), під час якого студенти отримують можливість зрозуміти комунікативну поведінку, культурні особливості, звички, традиції, етикет та ін. та адекватно реагувати на реальні життєві ситуації.

Засоби асинхронної комунікації дозволяють обмінюватися інформацією з затримкою у часі: 1) електронна пошта; 2) аудіопошта; 3) форуми; 4) блоги (аудіоблоги / подкасти) та ін.

Сучасні дослідження свідчать, що асинхронна електронна комунікація має свої особливості – демократизація використання освітніх, інформаційних ресурсів, через фізичну непередставленість партнерів у текстовій комунікації та запобігання виникнення традиційних комунікативних бар'єрів, зумовлених особистістю співрозмовників та різноманітними психологічними чинниками.

Використання Інтернет-засобів на заняттях з іноземної мови сприяє формуванню і розвитку компетенції в сфері іншомовної електронної комунікації, що включає комунікативні компетенції (лінгвістичну, соціолінгвістичну та прагматичну), загальні компетенції (соціокультурну, міжкультурну та екзистенційну) і компетенції у сфері інформаційно- комунікаційних технологій. Всі вони є суттєво важливими для здійснення професійної комунікації іноземною мовою у електронному середовищі у майбутній професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Белая А.Л., Шульга О.Н. О роли средств интерактивной коммуникации в обучении иностранному языку // Женщина. Общество. Образование: Материалы 13-ой междунар. науч.-практ. конф, 17 декабря 2010 г./ Минск: Женский институт Энвила. – Минск, 2011. – С. 284 – 286
2. Карамышева Т.В. Изучение иностранных языков с помощью компьютера. – СПб: Союз, 2001. – 71 с.
3. Кочергина И.В. Применение ИКТ на уроке английского языка // Иностранные языки в школе. – 2010. – №4. – С. 67–74
4. Никитенко С.Г. Интернет для учителей иностранного // Иностранные языки в школе. – 2002. – №5. – С. 51–54
5. Gonzalez D. Teaching and Learning Through Chat: a Taxonomy of Educational Chat for Efl/EsL // Teaching English with Technology . – 2011. – vol. 3 – №4. – P. 57 – 69

Романцова Яна Владимировна,
Национальный юридический
университет имени Ярослава
Мудрого, кандидат филологических
наук, доцент

ИЗУЧЕНИЕ ИДИОМ НА ЗАНЯТИЯХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА КАК ФАКТОР РАЗВИТИЯ КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ СТУДЕНТОВ-ЮРИСТОВ

Социально-экономические изменения, процессы гуманизации, активно происходящие в Украине, в значительной степени способствуют расширению возможностей для профессионального становления, интеллектуально-культурного развития личности, воспитанию ее творческой индивидуальности. Одним из подходов к преподаванию английского языка как иностранного в высшей школе Украины является коммуникативный. Главная идея этого подхода заключается в необходимости не только получения студентами знаний, но и развития ими навыков и умений использования языковых форм для реальных целей, чтобы стать эффективными пользователями языка [1, с. 7].